

[Ulla Worm.]

gen, gjorde det helt klart for hele udvalget, hvilke uheldige følger det ville få, hvis forhøjelsen af lommepengene blev givet generelt. Ministerens ændringsforslag går ud på, at det forhøjede lommepegebæleb kun skal udbetales til pensionister på hjem for yngre pensionister godkendt af ministeren, og at det ligeledes skal ydes til pensionister under 60 år, der af forskellige årsager opholder sig på almindelige plejehjem. Det understreges, at retningslinjerne skal vise, at beløbet er tænkt til de yngre, fysisk handicappede, og det er socialudvalget fra patientens hjemsted, der skal træffe afgørelsen om tildelingen af det højeste lommepegebæleb. Afgørelsen kan indankes for amtmanden.

Vi er naturligvis meget glade over dette ændringsforslag, men på visse punkter sætter vi et spørgsmålstegn ved, om det nu er den rette måde at løse det problem på. Vi erkender, at det for de yngre handicappede må være meget svært at leve tilværelsen på den måde, og vi erkender, at de skal hjælpes, men vi kan ikke lade være med at tænke på, hvordan det vil virke på de plejepatienter, der i fødselsdagsgave på deres 60 års fødselsdag efter lovens vedtagelse får det meget mindre lommepegebæleb. Historien melder ikke noget om, hvordan det skal klæres. Men der er altså sket en sådan ændring, at vi kan gå ind for ministerens ændringsforslag.

Da spørgsmålet om refusionsprocenter i forbindelse med omsorgsloven vil blive taget op i den kommende lov om service og bistand, er der ikke i det lovforslag, vi i dag behandler, taget endelig stilling til dette vigtige spørgsmål. Men gemt er jo ikke glemt, og det er en meget betydningsfuld del af omsorgen for pensionisterne, netop dette at kunne skaffe egnede boliger med al mulig bistand til pensionisterne udefra for at undgå institutionsindlæggelserne. Det vil altså sige beskyttede boliger, og det vil sige, at vi skal animere kommunerne til at bygge disse boliger. Derfor mener vi, at refusionerne til driften af sådanne boliger skal være mindst lige så store som refusionerne til driften af plejehjem.

Må jeg rent personligt sige, at jeg glæder mig over, at det i udvalgets betænkning bliver henstillet til ministeren at se lidt velvilligt på det spørgsmål om hjælp til kolonihaver

for pensionisterne, som kolonihaveforeningen har rejst. Jeg tror, det er af umådelig stor betydning, at netop et så trivselsfremmende miljø som kolonihaver kan blive bevaret, og for alle de pensionister, som har måttet flytte med deres kolonihaver ud i de dyre kommuner, vil jordskatterne og de forskellige kloakafgifter langt overstige, hvad pensionisten har råd til. Jeg ved, at ministeren mente, det kunne klares over de personlige tillæg, men i betænkningen har vi altså bedt ministeren se velvilligt på det, og det håber jeg ministeren vil gøre. Jeg tror, det har meget stor betydning for pensionisterne.

Med disse bemærkninger om ministerens ændringsforslag, som vi kan gå ind for, vil jeg på min gruppes vegne sige, at vi vil stemme for lovforslaget.

Holger Hansen: Som det er sagt, har socialudvalget afgivet en enig betænkning, og jeg skal derfor indskrænke mig til at gøre bemærkninger om to af de hovedsager, som vore forhandlinger har drejet sig om, for det første spørgsmålet om tilsynsregler og ansvar for plejehjemmene og for det andet om lommepegeproblematikken.

Om det første vil jeg gerne understrege betænkningens opfordring til socialministeren og sammen med de kommunale organisationer at overveje disse tilsynsregler. Vi har i udvalget diskuteret dette meget grundigt og vel også nu og da en kende hidsigt, idet vi alle erkendte, at der var nogle problemer, der ikke var løst, og der var nogle problemer, som vi ikke kunne skyde fra os. Vi var i udvalget enige om, at disse tilsynsregler skulle skærpes, og det, vi diskuterede, var, på hvilken måde det skulle ske. Jeg er ikke sikker på, at det, vi nu ønsker vedtaget, det, vi nu anbefaler alle sammen, er det helt rigtige. Jeg har en frygt for, at de tilsynsregler, vi indfører med denne lovgivning, kan betyde — jeg siger udtrykkeligt „kan betyde“ — at nogle kommuner vil tage omsorgslovens ord om kommunens pligt til at skaffe sig plejehjemspladser for let. Jeg beder ministeren bekræfte, at der ikke i de nu stillede ændringsforslag, hvorefter det er den geografiske kommune, der får ansvaret for de i kommunen beliggende hjem, ligger nogen tilkendegivelse af, at nu kan man bare eksportere sine problemer.

Jeg har i udvalget rejst den tanke — jeg